

РЕШЕНИЕ

№ 5637

гр. София, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 15.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **718** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.215, ал.4 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Д. В. Я., чрез адв.Л., срещу мълчалив отказ на гл.архитект на район „Н.“ - Столична община, по заявление с вх.№ РНД20-ГР94-1848/07.12.2020г., за издаване на виза за проектиране.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на мълчаливия отказ, като постановен при съществено противоречие с процесуалния и материалния закон. Сочи се, че при влезли в сила ПУП-ПРЗ и ПУП-РУП, с последващи ПУП имотите могат да бъдат регулирани само в предвидените в закона случаи, а жалбоподателят не възнамерявал да инициира производство за изменение на ПУП-ПРЗ, относно собствените му УПИ X – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196. Твърди се, че в писмо с вх. № РНД20-ВК08-921/09.07.2020г., на главния архитект на Столична община, с което е указано, че е необходимо изменение на плана за застрояване и работен устройствен план за УПИ X – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196, за да се регламентира свързаното застрояване между УПИ X – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196 и/или да се покрие калкана с УПИ VIII – 201, 200, 199, 22 на основание чл.21, ал.1 и ал.2 или да се спазят нормативите за разстоянията на сградите на основното застрояване на страничната граница на урегулиран поземлен имот, съгласно чл.31, ал.2, т.1, не е посочено изрично каква процедура следва да бъде предприета от жалбоподателя, за да му бъде издадена виза за проектиране. Прави се искане съда да

постанови решение, с което да отмени мълчаливия отказ. Претендират се съдебно-деловодни разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – главния архитект на район „Н.“ - Столична община, редовно призован, не изпраща процесуален представител. Чрез съпроводителното писмо по изпращане преписката в съда се излагат съображения за недопустимост на жалбата, тъй като с писмо изх. № РДН20-ГР94-1848/17.12.2020г. е изпратен отговор до заинтересованите лица, подали заявление № РНД20-ГР94/07.12.2020г., с което са уведомени, че виза за проектиране ще бъде издадена, след като се спазят дадените указания на гл. архитект на Столична община, съгласно писмо с вх. № РНД20-ВК08-921/09.07.2020г., в резултат на което не е формиран мълчалив отказ. Подробни съображения са развити и в депозиран по делото писмен отговор по жалбата. Прави се искане жалбата да бъде оставена без разглеждане, като процесуално недопустима, алтернативно да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и направените съдебно-деловодни разноски.

Заинтересованата страна – М. М. С. намира подадената жалба за основателна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка. С нотариални актове № 22, том II, дело № 200/2016г. и № 148, том I, дело № 137/2018г. жалбоподателя се легитимира като собственик на сграда с идентификатор 68134.1387.198.2 по кадастралната карта и кадастралните регистри на район „Н.“, Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-48/12.10.2011г. на изп. директор на АГКК, с предназначение: хангар, депо, гараж, представляващ гараж, находящ се в [населено място], р-н “Н.“, [улица], в лицевата част на имота със застроена площ от 14 кв.м., заедно с 26/172 ид. части от дворното място, върху което е построен гаража, представляващо поземлен имот с идент. 68134.1387.198 по КК и КР на район „Н.“, одобрени със Заповед № РД-18-48/12.10.2011г. на изп. директор на АГКК, и му е учредено правото на пожизнено и безвъзмездно ползване на 146/172 идеални части от горепосоченото дворно място, ведно с построената в имота едноетажна жилищна сграда – масивна с идент. 68134.1387.198.1, със застроена площ от 81 кв.м. с нотариален акт № 148, том I, дело № 137/2018г. Заинтересованата страна М. С. / като законен представител на малолетните В. Я. и К. Я. /се легитимира като собственик на 146/172 ид. части от дворното място, ведно с построената в имота едноетажна жилищна сграда – масивна, с идентификатор 68134.1387.198.1.

Със Заповед № РНД19-РА50-37/17.09.2019г. / влязла в сила на 20.12.2019г. /, гл. архитект на район „Н.“ – Столична община, по заявление с вх. № РНД19-ГР00-15/9/29.08.2019г., изходящо от жалб. Я. и заинтересованата страна, одобрил проект за работен устройствен план за УПИ X – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196, поземлени имоти с идентификатори 68134.1387.198, 68134.1387.197 и 68134.1387.196, кв.839, м. “Триъгълника“, СО, район „Н.“, съгласно приложения проект. С писмо изх. № РНД19-ГР00-15/18/31.12.2019г. копие от заповедта била изпратена до Направление „Архитектура и градоустройство“ и [фирма].

Със заявление № РНД20-ГР94-1848/07.12.2020г., жалб. Я. и заинтересованата страна М. С. поскали ответника да издаде виза за проектиране, към което приложили 2бр. нотариални актове, одобрен РУП с мотивирано предложение и комбинирана скица на имота.

С писмо вх. № РНД20-ВК08-921/09.70.2020г. на район „Н.“, гл. архитект на СО уведомил кмета относно постъпило в направление „Архитектура и градоустройство“ писмо на гл. архитект на р-н „Н.“ за необходимостта от изготвяне на ИПЗ и РУП УПИ Х – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196, м. „Триъгълника“, и го информирал, че според действащия план за регулация и застрояване, одобрен със Заповед № РД-50-09-236/02.09.1992 на гл. архитект на С., за м. „Триъгълника“ е предвидена средноетажна жилищна сграда /Г+4/ в УПИ Х – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196, разположена на имотна граница към УПИ VIII-201,200,199,202, без да са регламентирани калканите между УПИ Х – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196. Работния устройствен план за УПИ Х – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196, кв.839, м. „Триъгълника“, одобрен със Заповед № РНД19-РА50-37/17.09.2019г. на гл. архитект на район „Н.“, според който се предвиждало свързано застрояване на средноетажни жилищни сгради /М/Г+4/ и /М/Г+3/ в УПИ Х – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196, разположени на имотна граница към УПИ VIII-201,200,199,202. Необходимо е изменение на план за застрояване и нов работен устройствен план за УПИ Х – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196, за да се регламентира свързаното застрояване между УПИ Х – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196 и/или да се покрие калкана с УПИ VIII – 201, 200, 199, 22 на основание чл.21, ал.1 и ал.2 или да се спазят нормативите за разстоянията на сградите на основното застрояване на страничната граница на урегулиран поземлен имот, съгласно чл.31, ал.2, т.1.

С писмо вх. № РНД20-ГР94-1848/1/17.12.2020г., адресирано до жалб. Я. и заинтересованата страна, началник отдел в „УТКР“ – р-н „Н.“, Столична община ги уведомил, че съгласно писмо с вх. № РНД20-ВК08-921/09.07.2020г. на гл.архитект на Столична община,“ е необходимо изменение на план за застрояване и работен устройствен план за УПИ Х – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196, за да се регламентира свързаното застрояване между УПИ Х – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196 и/или да се покрие калкана с УПИ VIII – 201, 200, 199, 22 на основание чл.21, ал.1 и ал.2 или да се спазят нормативите за разстоянията на сградите на основното застрояване на страничната граница на урегулиран поземлен имот, съгласно чл.31, ал.2, т.1, като след приключване на процедурата ще им бъде издадена виза за проектиране със съответните параметри и коефициенти на застрояване. Писмата се върнали в районната администрация, като непотърсени.

С писмо вх. № РНД9-ГР00-15, адресирано до направление „Архитектура и градоустройство“ и жалб. Я., гл. архитект на р-н „Н.“ ги уведомил, че в районната администрация е постъпило заявление с вх. № РНД-ГР00-5/19/02.04.2020г., във връзка със становище на гл. архитект на СО, относно необходимост от изготвяне на проект за Изменение на план за регулация и застрояване и нов Работен устройствен план за УПИ Х – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196, имоти с идент. 68134.1387.198, 68134.1387.197 и 68134.1387.196, кв. 839, м.„Триъгълника“, и ги информирал, че има изработен Работен устройствен план за УПИ Х – 198, УПИ XI – 197 и УПИ X. – 196, одобрен със Заповед № РНД-РА50-37/17.09.2019г. на гл. архитект на р-н „Н.“ – СО, изпратен им с изх. № РНД19-ГР00-15/31.12.2019г., с който се потвърждава действащия план за регулация и застрояване на м. „Триъгълника“, одобрен със Заповеди № РД-50-09-239/02.09.1992г. на гл. архитект на СО.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу мълчалив отказ за издаване на виза за проектиране по чл.140, ал.1 от ЗУТ, който представлява индивидуален административен акт по

смисъла на чл.21, ал.1 от АПК и чл.214, т.2 от ЗУТ. Съгласно чл.215, ал.1 и ал.4 от ЗУТ, индивидуалните административни актове по този закон, отказите за издаването им и административните актове, с които те са отменени или оставени в сила, могат да се обжалват пред съответния административен съд по местонахождението на недвижимия имот в 14-дневен срок от съобщаването им, респ. в 14-дневен срок от изтичане на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Относно срочността на съдебното оспорване, в случая не е приложима общата разпоредба на чл. 149, ал. 2 АПК, предвиждаща едномесечен срок за обжалване на мълчалив отказ, чийто начален момент е изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Срокът за оспорване на актове по ЗУТ е 14-дневен, уреден в чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, която е специална спрямо чл. 149, ал. 2 от АПК норма и обхваща както изричните актове, така и мълчаливите откази по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК. В случая, по искането за издаване на виза за проектиране административният орган е следвало да се произнесе в едномесечен срок от постъпване на заявлението /чл.140, ал.7 ЗУТ/ - 07.12.2020г., т.е. срокът за издаване на визата изтича на 07.01.2021г., а срокът за оспорване на мълчалив отказ, предвид липсата на произнасяне на ответника по заявлението, изтича на 21.01.2021 г. Жалбата е постъпила в районната администрация на 18.01.2021г., т.е е подадена в срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Извън правомощията на съда е да преценява целесъобразността на административния акт.

Съгласно нормата на чл. 140, ал.7 от ЗУТ, визата за проектиране се издава от главния архитект на общината в едномесечен срок от постъпване на заявлението. Мълчалив отказ ще е налице при неизпълнена процедура и изтекъл срок за произнасяне на компетентния за това орган. Ако компетентният административен орган прецени, че освен представените от заявителите доказателства, липсват и други в изпълнение на изискванията на закона, то негово задължение е да укаже на молителите да представят допълнително такива, като даде указания за това, а не да бездейства, с което бездействие практически засяга интересите на заявителите, които не са в равностойно положение с административния орган. По делото няма данни административния орган да е предприел действия по чл.30, ал.2 от АПК, когато установи, че искането не удовлетворява останалите изисквания на закона, да уведоми заявителя да отстрани недостатъците в тридневен срок от съобщението за това, с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството. За такива действия не може да се счете издаването на писмо вх. № РНД20-ГР94-1848/17.12.2020г., а отделно от това то не произхожда от компетентния да издаде поисканата виза за проектиране – гл.архитект на район „Н.“, а от началник отдел в „УТКР“, за когото няма данни да е изрично упълномощен да се произнася по заявленията, съответно да дава указания по тях. Също така по делото няма данни производството по заявление № РНД20-ГР94-1848/07.12.2020г. да е спряно на основанията, предвидени в чл.54, ал.1 от АПК, съответно т.5 от същата разпоредба, доколкото по преписката не е налице изричен писмен акт в тази насока, който от своя страна подлежи на съдебен контрол по реда на чл.54, ал.5 от АПК.

В случая безспорно по делото се установи, че след подаване на заявлението от

жалбоподателя на 07.12.2020 г. не е налице произнасяне на главния архитект на район „Н.“ - Столична община, опровомощен съгласно Заповед № РА50-395/14.06.2017г. на гл.архитект на СО. Съгласно чл. 58, ал. 1 от АПК непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде акт. Отказ за издаване на индивидуален административен акт е налице, когато при посочени обстоятелства в хипотезата на определена правна норма за административния орган възниква задължение за издаване на акт с определено съдържание, т.е. когато по искането на жалбоподателя за овластения от закона административен орган се вменява задължение да издаде индивидуален административен акт.

Съгласно чл. 140, ал. 2 от ЗУТ визата за проектиране представлява копие (извадка) от действащ подробен устройствен план с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и в съседните имоти и с нанесени линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива, както и допустимите отклонения по чл. 36. Когато кадастралната карта е влязла в сила след влизането в сила на подробния устройствен план, визата се издава върху комбинирана скица от кадастралната карта и подробния устройствен план. Т.е. преди произнасянето си административният орган следва да провери налице ли е КК за имота, кога е влязла същата в сила, преди или след одобряването на ПУП, кои са заинтересованите лица в производството и в зависимост от данните за това да прецени представени ли са всички относими към преписката доказателства. Както вече беше посочено ако направеното искане не удовлетворява изискванията на закона, заявителят се уведомява да отстрани недостатъците в тридневен срок от съобщението за това, с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството, като по делото няма данни подобни действия да се предприети от административния орган.

В случая липсват данни административният орган да е извършил проверка на представеното заявление и документи към него, от която да е видно същите съобразени ли са с изискванията на материалния закон, респективно необходимо ли е представяне на други относими към искането документи. В конкретната хипотеза не са събрани никакви относими и необходими доказателства, не са установени фактите и обстоятелствата от значение за провеждане на конкретното административно производство, които да мотивират невъзможност за издаване на искания административен акт. Административният орган не е положил усилия да изпълни вменените му с нормативен акт задължения, като с това си бездействие е нарушил императивни законови разпоредби и е постановил незаконосъобразен отказ.

С оглед на гореизложеното настоящият състав счита, че мълчаливият отказ по чл. 58, ал. 1 от АПК се явява незаконосъобразен административен акт и на това основание подлежи на отмяна. Приетият за разглеждане мълчалив отказ не позволява на съда да се произнесе по същество за неговата законосъобразност, тъй като не може да замени конкретните мотиви на административния орган, поради което преписката следва да се върне на компетентния административен орган за решаване на въпроса и постановяване на изричен административен акт.

Предвид изложеното, съдът намира оспорения мълчалив отказ на главния архитект на район „Н.“ - Столична община за издаване на виза за проектиране за незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписка следва да бъде върната на административния

орган, за произнасяне по заявление вх. № РНД20-ГР94-1848/07.12.2020г., при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът намира за основателно своевременно направеното искане на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноси, които следва да бъдат възложени в тежест на Столична община, а именно сумата в размер на 1240 лева, от които 900 лева договорено и изплатено възнаграждение за един адвокат при първоинстанционното разглеждане на делото, 300 лева адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред ВАС по адм. дело № 4930/2021г., както и 10, съответно 30 лева - внесена държавна такса, при липсата на възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 3 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, II-ро отделение, 72-ри състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. В. Я., чрез адв.Л., мълчалив отказ на гл. архитект на район „Н.“ - Столична община, по заявление с вх.№ РНД20-ГР94-1848/07.12.2020г., за издаване на виза за проектиране.

ВРЪЩА административната преписка на главния архитект на район „Н.“ - Столична община, за произнасяне заявление вх.№ РНД20-ГР94-1848/07.12.2020г., за издаване на виза за проектиране за издаване на виза за проектиране на жилищна сграда с подземни гаражи, в 7-мо дневен срок от получаването ѝ.

ОСЪЖДА Столична община, да заплати Д. В. Я. сумата в размер на 1240 лева, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ:

